ԹԻՒ 854 ՏԱՐԻ ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ ՇԻԲԱԹ 1881 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 16

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

10 Փարայ **ՕՐԱԹԵՐԹ** 10 Փարայ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հայրենիք ամեն օր կը հրատարակուի, տարեկան գինն է Պոլսոյ եւ գաւառաց համար 7 արծաթ մեճիտ կանխիկ. գաւառական թղթատարութեան ծախքը մեր վրայ է: Վեցամսեայ եւ եռամսեայ բաժանորդք ալ կընդունուին:

Լրագրոյս վերաբերեալ գիր կամ նամակ պէտք է ուղղել առ Տէր-Խմբագիր Բիզա փաշա խան թ. 14. Խմբագրութեան ուղղեալ գիր ետ չտրուիր: Ծանուցման տողը մէկ անգամի համար 3 դրուշ է. աւելի անգամի համար սակարկութիւն կըլլայ.

ՆԵՐՔԻՆ

Պ. Յովհաննէս Այվազովսքի, հռչակաւոր պատկերահանը քիչ մը ատեն մայրաքաղաքս մնալէ վերջը Աթէնք պիտի երթայ, համբաւաւոր Հելլէն պատմագրերու հետ տեսակցելու համար, որոնցմէ կարեւոր տեղեկութիւններ պիտի քաղէ Յունաստանի հին և նոր պատմութեան վերաբերեալ, անոնցմով ճոխացնելու համար իւր քանի մը պատկերները. ըզրս նկարելու մտադիր է.

Պ. Այվազովսքի Աթէնքէն ալ Հռովմ պիտի մեկնի այս պատկերները գտնելու համար, ուրկէ Լոնտրա պիտի երթայ, զանոնք իւր գործոց թանգարանը ղետեղելու համար: Արդէն անգղիացիք իւր գործոց մէկ մասը սուղ դնով գնած են:

Ցար յոյս կը յայտնէ թէ Լոնտրայի հարուստ յոյները այս անուանի պատկերահանին չոմծերը պիտի փութան գընել:

— Հ. Ղեոնդ Ալիշանի քարտէսները Վենետիկի աշխարհագրական ժողովին մէջ մեծ ընդունելութիւն գտնելով, ժողովը շքադրամ մը շնորհեր է Ալիշեալ հայազգի վարդապետին:

— Սեբաստիոյ պաշտօնական լրագիրը կը ծանուցանէ թէ տեղւոյն կուսակալ Հագգը փաշա, դաղթականները բնակեցնելու պաշտօն ունեցող Մուսթաֆա փաշայի ընկերակցութեամբ գաւառին մէջ սկսած ճանապարհորդութիւնը կը շարունակէ եղեր: Կուսակալը Ամասիայէն Եւդոկիա գացեր է, իսկ Մուսթաֆա փաշա Տիգրանակերտ մեկներ է, կուսակալութեան այլ և այլ գլխաւոր տեղերը նորանոր ճամբայներ շինել սկսեր են:

— Հնդկաստանի լրագիրները կը գրեն թէ Չինաստանի մէջ այս տարի 100,000 կուսալաշք մահմետական եղեր են. իսկ քրիստոնեայ եղողներուն թիւն է 20,000:

— Նաբոլէոնի օրով Եւդինէ կայսրուհին մայրաքաղաքս եկած միջոցին Բերա Հայ կաթոլիկաց Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյն 12,000 ոսկւոյ արժողութեամբ փառաւոր պատկեր մը նուիրած էր. Հայ կաթոլիկաց երկպառակութենէն ի վեր այս պատկերը անյայտ եղած էր. սակայն Դերջ. Աղարեան Կաթողիկոս-Պատրիարքը յիշեալ պատկերը պահուած տեղէն հանել տալով, վերստին Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյն մէջ կախել տուեր է: Այս պատկերը Ռաֆայէլի գործն է:

— Բուրպան պայրամի տօնին առթիւ Գանձուց պաշտօնական տէրութեան պաշտօնէից ամսական մը վճարելու կաշխատի:

— Լրագիրք ոմանք գրած էին թէ Գ. Ն. էֆ. ռուս սպայի մը դէմ դատ պիտի բանայ իւր աղջիկն առևանգած լինելուն համար:

Ցար կրսէ թէ Գ. Է.Գ. [illegible] տաւորութիւն մը չէ ունեցած տակաւին. և թէև ստոյգ է որ հայրը իւր աղջիկը տեսնել ուզեր է անոր հետ ինչ ինչ կէտերու վրայ խօսելու համար, սակայն իւր բարեկամներն արգիլեր են: Ասոր վրայ հայրը որ իւր աղջիկը կորսնցնելով յուսահատութեան մէջ ինկած էր արդէն, ռուս պաշտօնակալի մը հետևեալ խօսքերն ուղղեր է. «Դուք կը պարծենաք թէ Հայաստանի մէջ քրիստոնեայները քիւրտերու առևանդութեանց դէմ կը պաշտպանէք. երբ այս երկրին մէջ քիւրտ մը առևանդութիւն կընէ, դուք առևանդեալ աղջիկը Հայուն կը դարձնէք. և սակայն հոս Պոլսոյ մէջ թոյլ չէք տար ինձ աղջիկս տեսնելու»:

Ցար կը յաւելու թէ ի վերջոյ հայրը կիրակի օր իւր աղջիկը տեսեր է Ռուսիոյ դեսպանատան թարգմանին ներկայութեան. աղջիկը խոստովաներ է թէ ինքը կատարեալ հաճութեամբ Գ. Փ. ի հետ ամուսնացած է և երջանիկ է:

Ցար կըսէ թէ ասոր վրայ Ներսիսեան էֆէնտի իւր աղջիկը ժառանգութենէ զրկելու համար երդում ըրեր է:

— Թուրքօ-Հելլենական սահմանաց յանձնաժողովոյ անգղիացի պատուիրակ Պ. Արտակ, Տէվլօսէյ և Լըվերսըն Սէլանիկէն մայրաքաղաքս եկան:

— Աստրիոյ խորհրդարանին անդամ Պ. Տումբայի եղբայրն ալ Վարնայի շոգենաւով Վիէննայէն մայրաքաղաքս եկաւ երէկ:

— Անցեալ տարի Պարսից կառավարութեան դէմ ապստամբող քիւրտերը պարսկական հողէն օսմանեան հողը փախած ըլլալով, երկու կառավարութեանց մէջ այս մասին բանակցութիւնք սկսած են կատարուիլ:

— Իզմիտի գաւառին Պաղչէճիկ գիւղի ամերիկացի քարոզիչ Մր. Փիրսը անցեալ տարի կողոպտող ինը չէրքէզներուն դատաստանը կատարուելով Իզմիտի մէջ, հինգը հնդամեայ շղթայակապ աշխատութեան դատապարտուեր իսկ չորսը ազատ արձակուեր են:

— Մայրաքաղաքիս անդղիական դեսպան լորտ Տիւֆըրին և իւր տիկինը որք Իզմիտ ճամբորդութեան գացած էին, [illegible] մայրաքաղաքս վերադարձան:

— Ադրիանուպոլսէն Լէվանթի գրրուած նամակ մը կը ծանուցանէ թէ 3 գունդ հետևակ զօրք Տէտէ-աղաճ մեկնելով, անկէ շոգենաւ մտեր են Տրիպոլիս երթալու համար:

— Պաղղիական կառավարութիւնը Թունուզի զինուորական մթերանոցները քննելու համար Մօրէն զօրավարը այն կողմը ղրկեր է:

— Սթամպուլ լրագիրը որ ժամանակէ մ'ի վեր դադրած էր, երէկ վերստին հրատարակուիլ սկսաւ:

— Սթամպուլ կըսէ թէ Ռուսիոյ պատերազմական տուգանաց խնդրոյն Ցանձնախումբը այսօր վաղը գործի պիտի սկսի:

— Արդէն ղրկուած զօրքերէն զատ ուրիշ զօրքեր ալ պիտի ղրկուին Հիճազ.

— Պուլղարայ Էքզարքը Վիէննայէն Սոֆիա վերադարձեր է:

— Ռուսաց կայսրը Ռօտոսթոյի լատին առաջնորդին Ս. Սթանիզլավի կարգին պատուանշանը շնորհեր է:

— Լա Թիւրքի լրագիրը Քամենտօի կալուածոց մասին խել մը ակնարկութիւններ ըրած ըլլալով Էվքաֆի պաշտօնէութեան, այս վերջինը յիշեալ լրագրին դէմ դատ բացեր է:

— Պաղտատի Զէվրա լրագիրը կը գրէ թէ Միւնթէֆիքներու Շօթրա դաւառը միւտիրութենէ դայմագամութեան վերածուեր է. Ղաղուեցի հրոսակախմբեր Տէլիմցի կոչուած երկրագործ ժողովրդեան վրայ յարձակիլ ուղելով,

տեղւոյն գայմագամը կանխաւ իմանալով փութացեր է իբր միջնորդ թշնամութեանց առաջքն առնուլ. սակայն հրասակախումբը դայ անալով գայմագամը սպաններ է. ասոր վրայ տեղւոյն հրամանատարը օսմանեան զօրօք ապստամբայ վրայ քալեր է, բայց չգիտցուիր թէ յաջողեր է գղեռնագործները ձերբակալել թէ ոչ։

— Զէթինեէէն Բուրիէի կը գրեն թէ Ռուսիոյ դեսպանը պաշտօնապէս հրաւիրեր է Գարատաղի Նիքօլա իշխանը որ Բէթերհօֆի պալատան մէջ Ռուսիոյ կայսեր այցելէ. այս ճամբորդութեան նպատակը պիտի ըլլայ Շքօտրայի քաղաքն առնուլ, համանուն լճին տիրելու համար. Իկնաթիէվ չարունակ կը գրգռէ եղեր իշխանը, որ մտադիր է միանգամայն 2 միլիոն ռուպլիի փոխառութիւն մը կնքել։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ռուսիարնակ Հայ Կրեսոսի մը՝ հանրածանօթ Գ. Սանասարեանցի՝ ձեռամբ կարնոյ մէջ հաստատել որոշուած միջնակարգ վարժարանը մօտերս բացուած է։ Գ. Սանասարեանցի առաջադրութիւնը էր ձրիապէս 20 Հայ աշակերտ կրթել իրբև դիշերօթիկ, 5ը Կարինէն, 5ը Վանէն, 5ը Տարօնէն։ 5ն ալ ուրիշ բազմահայ կեդրոնէ մը։ Նորահաստատ դպրոցին մէջ պիտի դասախօսեն այն Հայ ուսուցիչը միայն որք Գ. Սանասարեանցի ծախիւք կրթուած են ի Դերմանիա։ Գ. Յովսէփ Մատաթեան, որ այդ վարժարանի տնօրէնն է, արդէն Վան դնացած է 5 յարմարագոյն աշակերտներ ընտրելու համար, և ուրիշ տեղեր ալ պիտի երթայ նոյն նպատակաւ։ Գ. Սանասարեանցի դպրոցին մէջ թոշակաւոր աշակերտներ ալ պիտի ընդունուին։ Կարնոյ առաջնորդ Դեր. Օրմանեան՝ Գ. Հիմնադրին խնդրանօք՝ առանձնած է այս նոր վարժարանին ալ վերին հսկողութիւնը։

— —

Վանայ Ռուսական հիւպատոս Գ. Կամսարական էջմիածին դնացած է դիմաւորելու իւր անները՝ բժիշկ Յովհաննէսեանն, որ դադարեալ «Փորձ» հանդիսին հրատարակիչ Գ. Արդար Յովհաննէսեանի հայրն է, և Վան կերթայ հոն հաստատուելու, ինչպէս նաև նորա դուստրն Օր. Դայիանէ, որ Դերմանիոյ մէջ կրթուած և վարժուհւոյ վկայական (տիպլոմ) ստացած է։ Հայը ու աղջիկ կը խոստանան մեծապէս նպաստել Վանայ աղգայնոյ բարոյական վիճակին բարւոքման։

(Մասիս)

— —

Նաւլը դափուի Թաղ. խորհուրդը կը ծանուցանէ թէ յառաջիկայ կիրակի, հոկտ. 18, Թաղին Ս. Յովհաննէս Աւետարանիչ եկեղեցւոյ տօնախմբութիւնը լինելով, Դեր. Տ. Խորէն Ս. արքեպիսկոպոս Լուսինեան Ս. Պատարագ պիտի մատուցանէ։

— —

Կը լսեմք թէ Դատական գործոց խորհրդական Սերովբէ Աղնաւոր էֆ. վերջերս հրաժարական տուեր։

— —

Ազգ. ժողովը Ս. Պատրիարք Հօր Փափաղեան Ս. էֆէնտիի հետ ունեցած բանակցութիւն ղրաղեցաւ երեկ, այս վերջնոյն մէկ հարցապնդման վրայ որ Ազգ. Պատրիարքարանէն անգլիական դեսպանին տարբեր ժամանակներու մէջ ներկայացեալ երեք վիճակագրութեանց հակասութիւնները կը թուէր և Հայկական խնդրոյն համարատուութիւնը կը խնդրէր։

Ասոր վրայ Ս. Պատրիարք Հայրը հեգնական քանի մը սկնարկութիւններ ընելով, Փափաղեան էֆէնտի առաւ քալեց և ժողովոյ ամենափոքր մաս մը այս մասին քիչ մը խորհրդածելէ ետքը, ցերուեցաւ։

— —

. . . Խմբագիր

Ես իմաստուն մէկը չեմ, ոչ ալ «գրական ասպարիզին մէջ երևնալու քաջութիւն» ունենալուս կը պարծենամ, բայց համարձակութեամբ կըսեմ թէ, միշտ պատրաստ եմ պատասխան տալու ամենուն, որ ունեցած յոյսիս պատճառը կը հարցնէ, ինչպէս որ Մանուեան էֆէնտի Հայ Ազգին «կենսական շահերովը» բորբոքած բարեհաճած է, Մկրտութեան մատեանն իրեն քօղ բռնած։ Հարցնել, թէև զինքը անձամբ ճանչնալու պատիւը վայելած չեմ։

Ընթերցողաց ձանձրոյթ չպատճառելու և ձեր պատուական լրագրոյն էջերը «զուարճալիք» ով չի լեցնելու համար, նախ՝ սա կըսեմ թէ քանի որ Մանավեան էֆ. Հայ Ազգին յարգած հայրապետներէն և քրիստոնեայ Հայրերէն տարբերելով «Սրբազնագոյն Մկրտութեան» խնդիրը, կը համարի «կարևորութիւնը շատ տարիներէ ի վեր կորուսած» խընդիրը մը և ըստ զինքը կը դասէ այնպիսեաց կարգը որոնք շահասիրութեան և փառասիրութեան գինիովը արբեցած «Ազգին կենսական շահերը» փնտռող ձեւանալով, շուարած Ազգին ականջին «խաղաղութիւն է, խաղաղութիւն է» կը փսփսան, և այսպէս «Ազգասէր» երևնալ կը փութան. այդպիսեաց համար արդէն «իմ Մկրտութիւն» մատեանիս յառաջաբանին մէջ յիշած եմ, որ անոնց նմանիլ չեմ փափաքիր, որն որ եթէ Մանավեան էֆ. մտադրութեամբ կարդացած ըլլար, դիւրաւ պիտի տեսնէր որ մեծ տարբերութիւն կայ մէջերնիս, և իրեն չի վերաբերած աղդարարութեան մը կամ հրատարակուած մատեանի վրայ երբէք դիտողութիւն մ'ընելու պիտի չհամարձակէր։ Այս պատճառաւ էր որ ես կարևորութիւն չտուի իւր առաջին խորհրդածութեանը։

Սակայն տեսնելով որ Մանավեան էֆ. երբորդ անձի մը պատասխանովը դըրդռեալ յամառութեամբ չէ թէ միայն կը շարունակէ իւր ընթացքը, այլ նաև անխորհրդարար կը խօսի իմ անձիս և պաշտօնիս դէմ, պարտ անձիս համարեցի ընթերցողաց դատողութեանը ծանօթացնել իւր արժէքը, որն որ անաչառ ընթերցողը դիւրաւ կրնան տեսնել։

Յայտնի է որ Մանուեան էֆ. դեռ չի գիտեր «հեղինակութեան» մը, և «հաւաքածուի» մը տարբերութիւնը, ինչու որ «Մկրտութեան» մատեանը «հեղինակութիւն» անուանած է, քանի որ դըրքոյկին երեսին վրայ գրուած է խոշոր գրերով հետևեալը, «Քրիստոնեայ ազգերուն և ժողովուրդներուն Մկրտութեան վարդապետութիւնները և արարողութիւնները»։ որուն նպատակը այս է, որ ընթերցողը իրենց ձեռքը ունենալով քրիստոնէից մէջ ընդունուած մը կրտութեան արարողութիւնները և վարդապետութիւնները, կարող ըլլան բաղդատել զանոնք Աստուծոյ անսխալ ճշմարտութեան բանին հետ, և ոչ թէ Շիշմանեանի մը հեղինակութիւնը կարդան, որուն համար արդէն ըսի որ իմաստուն մէկը չեմ, և հեղինակութիւն ալ չունիմ. անտարակոյս է որ Մանավեան էֆէնտի այս պատճառաւ «անպայման հակասութեան» մէջ ինկած, կը կարծէ թէ ուրիշի մը պատահած է այդ դժբաղդութիւնը։

Եթէ լսած իբրև ստուգութիւն մի կարենամ հաւատալ, Մանավեան էֆ. Հայ ազգին Կրօնագիտութեան դասատուներէն մին է. սակայն ափսո՜ս որ ինքը դեռ սորված չէ թէ ի՞նչ ըսել է «Աւետարանիչ», և իւր այս խարխաբելի տգիտութիւնը կը յայտնէ հեգնական կերպով զիս «Հինգերորդ աւետարանիչ» կոչելով. եթէ Մանավեան էֆ. գոնէ մասամբ իւիք ճանչցած ըլլար իւր պաշտօնը, պիտի գիտնար որ ինքն ալ «Աւետարանիչ» մ'է, քանիերորդ որ կուղէ ըլլալ թո՛ղ ըլլայ, քանի որ ազգին մէջ Կրօնագիտութեան դասատուի մը պաշտօնը ֆը վարէ. ինչու որ Հայ ազգին կրօնքը քրիստոնէութիւն է և ոչ թէ Մ... կամ ուրիշ կրօնք մը. թէև իւր կրօնքը ուրիշ բան մը եղած ըլլայ։

Այս է իմ առաջին և վերջին պատասխանս Մանավեան էֆ. ի նման Կրօնագիտութեան դասատուի մը փքանցը, որ չէ՛ թէ «ընթերցողաց ժիտքը պահ մը զբաղցնելու համար» կը գրեմ, ինչու որ այդ արհեստը կերևայ թէ Մանավեան էֆ. ի սեպհական զբաղմունքն է, այլ թշուառ ազգիս «կենսական շահերուն» նախանձախնդիր լինելով ձայն կը վերցնեմ զինքը դարևոր քունէն արթնցնելու, որ տեսնայ իւր եղկելի վիճակը և «Հօտին չխնայող յափշտակող գայլերու» ձեռքէն տղատէ ինքզինքը և իւր զաւակունքը։

Երբէք փոյթ չէ՛ ինձ Մանավեան էֆ. ի և նորա հետևողաց դատողութիւնը, իմ սրբազան պարտաւորութիւնս է ըսել թէ, քանի որ Հայ ազգը իւր կրօնագէտ ուսուցիչներուն առաջնորդութեամբը ամենակարող Աստուծոյն առջևը ուխտադրուժ գտնուած է, և Քրիստոս Յիսուսի սուրբ եկեղեցիներուն մէջ օտար և աւելորդ արարողութիւններով Աստուծոյ բարկութեանը տակ ինկած է, ինչպէս էին հրէայք, Բաբելոնի դերութեանը տարուելէն յառաջ, երբէք պիտի չկարենայ իրեն «կենսական շահերը» բարւոքել, մինչև որ իւր դարևոր թմրութենէն չսթափի, և իւր հայրերուն կենդանի Աստուծոյն չդառնայ։ Այս պատճառաւ է որ յանձն առած եմ առանց

փոխարէն Մ՚ընդունելու աղդէս, ձրիաբար Քրիստոս Յիսուսի Աւետարանը քարոզելու։

Խմբագիր, բարեհաճեցէք ներկայս հրատարակելու յօդուտ Աղդիս։

Մնամ յարգանօք

Գէորգ Ն. Շիշմանեան

14 հոկտ. 1881 Աւետարանիչ

Կ. Պոլիս

— —

ԻՄ ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆՔ

Լ.Թ.

ԱՐՈՒԵՍՏ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

— «Հա՞ց թէ ուսմունք, արուե՞ստ թէ գիտութիւն» — կը կոչեն ոմանք և շատեր ալ լռելեայն հաւանութիւն կուտան։ Եւ մեք կըսենք, ահա ճիշդ այդ բառերով կսկսին սխալ դործել։

Մանուկներուն կը հարցուի շատ անդամ— Մա՞յրդ կը սիրես թէ հա՛յրդ — մանուկը բնականաբար պիտի սիրէ մին կամ միւսն, այսինքն ղնա որ աւելի իւր քմաց համեմատ կը շարժի։

Արդ ինչպէս որ մանկան պատասխանը սխալ է, այսպէս ևս սխալ է ըսել «Հա՞ց թէ ուսմունք», դի մին միւսին պատճառն է ոչ առանց հօր մանուկ կըլլայ ոչ առանց մօր մանուկը կեանք կունենայ, դի երկոքին ևս անբաժանելի են։

Եւ այնպիսի երկիր մը, օրինակ մեր Հայաստանը, յորում թէ՛ արուեստ և թէ՛ դիտութիւն՝ բաղդատաբար արևմտեան քաղաքակրթեալ և բարդաւաճեալ երկիրներու, տակաւին խիստ յետադէմ վիճակի մէջ են, յորում արուեստք եթէ նոյ նահապետի դարուն ժամանակակից են, դիտութիւնք ևս անդանօր անապատական վիճակ մ՚ունին ուրեք ուրեք դտնուած ովասիսներն ի բաց առնելով, կը հարցնենք, տղայամտութիւն չէ՞ ըսել «Հա՞ց թէ ուսմունք, արուե՞ստ թէ դիտութիւն»։ Ահա ճիշդ այդ տեղ է մեր սխալն։ Քանի որ մեր երկիրն այդ երկու մասամբ ևս թափուր վիճակի մէջ կը դտնուի երկոքին ևս անհրաժեշտ կերպով հարկաւոր են. ուստի նախ մեր վերտառութիւնն ուղղենք որպէս դի մեր յետոյ ըսելիքն ալ ուղղուի և ըսենք «Հաց և ուսում, դիտութիւն և արուեստ»։

Սոյն կէտն աւելի պարզ՝ աւելի կըտրուկ և աւելի ազդուութեամբ բացատրելու համար դոգցես մեր հայերէն լեզուն զարմանալի դիտամամբ կամ դիպմամբ երկու բառով օժտուած է, որոյ կիրառութեամբ կրնանք շատ մը հատորներով բացատրուելիք ընդարձակ տեսութիւններ բացատրել երբ ըսենք «դրամ և մարդ», դարձո՛ւր տառերը և դարձեալ պիտի դտնես «մարդ և դրամ»։

Եւ ամեն երկիր այս երկու բառերուն կը կարօտին և կը պարտին իրենց բոլոր յառաջդիմութիւններն, դրամ՝ ունի՞ս մարդ ևս ունիս, մարդ՝ ունի՞ս դրամ ևս ունիս։ Ուշադիր ընթերցողն կրնայ մակաբերել ի հարկէ թէ «դրամ» ըսելով ի՛նչ պէտք է հասկնալ, նոյնպէս «մարդ» ըսելով ի՛նչ հասկցնել կուղենք։

Յօքթէօր Փէշտիմալճեանի յարուցած տնտեսական բաւոքման խնդիրն նոր բան չէր. մեր մէջ շատ խնդիրներ կը յուզուին պարբերաբար ոյց ոմանք «ձայն բարբառոյ յանապատի» կըլլան, և շատերն ալ մեր քննադատողաց ուշիմութենէն և ճարտարութենէն բաւական ատեն առ խարխափ ընթանալէ յետոյ մին՝ միւսին քէն կընէ և ասպարէզէն կը քաշուի, ինչպէս որ փողոցի տղայք միմեանց հետ կը սրդողին և կը հեռանան, այսպէս ևս մեր մէջ շատ խնդիրներ վիճաբանութեան կենթարկուին և առանց որոշ եզրակացութեան մը հասնելու և կամ այսպէս ըսենք, առանց միմեանց խօսք հասկնալու կը փակուի և կը թաղուի խնդիրն մինչև որ բաւական ատեն անցնելէ յետոյ նորէն վերսկսուի վիճաբանութիւն, նորէն զաւեշտին երկրորդ տեսարանը բացուի։

Ինչ որ է, բայց մեք եթէ ոչ հաւատք դէթ յոյս ունինք որ հետզհետէ պիտի վարժուի մեր ազդն ալ վիճաբանութեան և այսպէս օր մը կարող քննադատներ պիտի ունենանք մեր դրական համեստ դարաստանին մէջ, դի մամուլը քննադատութեան անձնաւորութիւնն է։

Մեր սոյն տողերէն ինչպէս կը հասկըցուի, մեք ոչ միոյն և ոչ միւսոյն՝ այլ երկու կողմին ևս կուսակից եմք, մտի՛ր Հայաստան աշխարհ մէկ ծայրէն միւս ծայրը, կրնանք դժբաղդաբար համարձակ ըսել, անապատ դարձած է թէ գիտութեան և թէ արուեստի այսինքն թէ մարդու և թէ դրամի կողմանէ։ Ուրեմն եթէ Հայաստանի ժողովրդեան միայն տեսական մասը մտածենք մտաւորական մասն բարձի թողի ըրած կըլլանք, նոյնպէս եթէ լոկ մտաւորական մասը մտածենք անտեսական մասը խպառ լբեալ վիճակի մատնած կըլլանք։

Սոյա միջին ճամբան, երկոցունց ևս ջանք և խնամք տանելուն մէջ կը կայանայ։ Մեծ. Յօքթէօր փէշտիմալճեան իւր կարևոր յօդուածին մէջ կըսէր,

«Պէտք է ուրեմն ամեն դաւառացի Հայ իւր տեղական պիտոյից յարմար եղանակաւ կրթուի, որպէս դի նիւթական զարդացմամբ նա կարող լինի նախ՝ տիրել բարոյապէս դինքն շրջապատող ցեղերու վրայ»։

Այն ամեն ժողովուրդ որ նիւթապէս զարդացեալ վիճակ մ՚ունի կը տիրէ բարոյապէս դինքն շրջապատող ցեղերու վրայ։

Հայաստանի դաւառաց մէջ ամենէն աւելի հարստահարութիւն և բռնութիւն այն կողմերն աւելի կը տիրեն ուր որ ժողովուրդն բաղդատապէս աւելի աղքատ է։ Աղքատներն ընկճեալ և հարըստահարեալ են ամեն երկրի մէջ և թուրքին առածը շատ պատշաճաւոր կը թըուի մեր այս ըսածին երբ կըսէ (վէ՛ր ապալբեա)։

Հայ ժողովրդեան ամենէն աղքատ մասը կը բնակի Տիգրանակերտի, Բաղիշոյ և Վանայ նահանգաց շրջակայ դաւառաց և դիւղօրէից մէջ, հա՞րկ է ըսել որ ամենէն աւելի ճնշումներ և հարըստահարութիւններ այս կողմերը տեղի կունենան։

Աղքատ մարդը չէ կարող ոչ իւր իրաւունքը և ոչ իւր անձը պաշտպանել օրինաւորապէս և պատշաճապէս, հետևաբար մինչև որ ժողովրդոց տնտեսական վիճակը չը բարւոքի կարելի չէ որ ըստ արժանւոյն անդորը և ապահով կեանք վարեն։

Նկուն և գառնուկի պէս ժողովրդեան ձեռքը դրամ տո՛ր և տե՛ս թէ ի՞նչպէս տուիծ կը դառնայ։ Ուրեմն հարստահարութեանց դլխաւոր դարմաններէն մէկն և դուցէ առաջինն եթէ ժողովրդեան տնտեսական վիճակի բարւոքումն է ըսենք յայտնի ճշմարտութիւն մը խոստովանած կըլլանք։ Խ. Ց. Ս.

1 Մահմի 4374

ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Քաշկարի վախճանեալ Էմիրին որդին Սալի Ղուլի խան Վ.Հ. Սուլթանի թիկնապահ Սալի պէյի և ուրիշ մի քանի բարձրաստիճան դինուորականաց ընկերակցութեամբ մասնաւոր շոգենաւով Էյուպի մզկիթը երթալով աղօթեր, յետոյ տեղւոյն Շէրիֆին և Տէրվիշներուն այցելութիւն ըրեր է։

— Վագրթ կըսէ թէ Տիգրանակերտի կուսակալին դէմ շատ մը դանդատներ եկած են այս օրերս։

— Անցեալ շաբթու մէջ Միջերկրական ծովէն 64 շոգենաւ եկաւ նաւահանգիստը, ասոնցմէ 56ը անդղիական, երկուքը Հելլեն երկուքը Ռուս մին Նորվեկիոյ մին Շուետի մին Պելճիգայի և միւսը դաղղիական դրօշներ պարզած էին։ Ասոնք Սև ծով, անկէ Ազովու ծով և Դանուբ մեկնեցան։ Իսկ առաջաստաւոր նաւերու թիւն է 140, որոց 80ը Հելլեն 40ը իտալական 15ը անդղիական, 6ը աւստրիական, միւսներն ալ դաղղիական դրօշ կը կրէին։

— Վագրթ կըսէ թէ Կիպրոսի հասոյթը պարտատերոց տալու համար Անդղիոյ Դաղղիոյ և Բ. Դրան միջև բացուած բանակցութիւնը յաջողութեամբ յառաջ կերթայ, և յուսացուածէն աւելի յաջողութեամբ պիտի վերջանայ. թէև այս խընդիրը ուղղակի Բ. Դրան և Անդղիոյ միջև լուծուելիք խնդիր մ՚էր, սակայն Բ. Դուռը տեսնելով որ Անդղիա երաշխաւորած փոխատուութեանց փոխարէն դրաւել կուդէ, դիտել տուաւ թէ Դաղղիա ալ միևնոյն պարտուց երաշխաւոր ըլլալով, պէտք է որ նա ալ մասնակցի բանակցութեան, իւր այս առաջարկն ընդունելով խնդրոյն յաջողութեամբ լուծուելուն մեծապէս նպաստեց։

— Դանձային խնդրոյն բանակցութիւնը կը շարունակուի. բոլոր փոխառութեանց առանձին առանձին դեղչեր ընել որոշուեր է. նախ 1858ի փոխառութիւնը համաձայնութեամբ 100ը 85ի իջեցուցեր են. յետոյ 60ի փոխառութեան վրայ պատուիրակաց մէջ անհամաձայնութիւն ծագեր է. օսմանեանք 100ին 52 է աւելի հաշուել չեն ուղեր մինչդեռ եւրոպացի փոխանորդք պընդեր են թէ առ նուազն 100ը 62ի իջեցնելու է. 62ի փոխառութիւնը 100ը՝ 68 էն հաշուել որոշուեր է. իսկ 63ի և 64ի փոխառութեանց վրայ դարձեալ անհամաձայն դտնուեր են պատուիրակները, Օսմանեանք առաջնոյն համար 68 առ 0/0 և երկրորդին համար 65 առ 0/0 տալ պնդեր են, սակայն փոխանորդք երկուքին համար ալ 72 առ 0/0 և 65ի փոխառութեան համար 66 առ 0/0 պահանջեր են, իսկ օսմանեանք 63½ առ 0/0 տալ առաջարկեր են։ Հուսկ ուրեմն 69ի փոխառութեան համար 60 ու կէս առ իւրաքանչիւր հարիւր իրնդրեր են եւրոպայիք, իսկ օսմանեանք 52,95 առ 100 տալ միայն յանձն առեր են։

ԳԱՂԴԻԱՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄՆ

Վարդուկեանց Մէթոտի վրայ

ՁԵՌԱՄԲ ՆՈՐԱՅՐԻ ԲԻՒԶԱՆԴԱՑՒՈՅ

Անուանի հեղինակի

Գաղ. Հայ Նոր բառագրքին

Գաղղիարէն լեզուի համաչխարհային պէտքն ու օգուտները ամենուս ալ ծանօթ ըլլալով, հարկ չկայ հոս ևս այն մասին բացատրութեան մտնել։

Մեր ազգին համար խօսելով, ցաւալի է տեսնել չատեր, որոնք սոյն օգտակար լեզուին մէջ մտած և խել մը տարիներ վատնելէ ետև տեսականին մէջ բաւական վարժ. իսկ ընթացիկ խօսակցութեան (բրաթիքի) բոլորովին անվարժ մնացած են։

Այսպիսեաց և միանգամայն սոյն լեզուն բնաւ իսկ չգիտցողներու առջև ահաւասիկ ասպարէզ մը՝ ուր տարակոյս չկայ թէ վերոյիշեալ մէթոտն ու Նորայր Բիւզանդացւոյ անուանի գաղղիագիտին անունը միայն բաւական պիտի լինին ուսանելու ցանկացողներն վստահեցնելու թէ փափաքնին «քիչ ժամանակի մէջ» ճշմարտապէս պիտի լցուի յատկացեալ դասարանի մը մէջ, ուր վաճառականութեան յատուկ եղող լեզուին ճիւղն ալ պիտի աւանդուի։

Դասերն ամենօրեայ են, օրը 1 ժամ, առաւօտները ժամ 2½ էն մինչև 3½, առ այժմ, տարւոյն ուրիշ այլ և այլ եղանակաց մէջ ալ սոյն համեմատութեամբ։

Դասարանն է Պոլիս Պաղչէ դարուն ճէլալ պէյ խանի վերնայարկը։

Պիտի բացուի հոկտ. 20ին (ըստ Յունաց), երբ դասառուաց թիւը 20էն պակաս չէ։

Մինչև հոկտ. 20 դասառու դրուագին համար ամսական 1 Օսմ. լիրա է, իսկ նոյն թուականէն յետոյ դրուագին 1 ու կէս լիրա։

Իւրաքանչիւր ամսական կանխաւ վճարելի է։

Վեց ամսական մէկէն վճարողին երկու լիրա զեղչ պիտի ըլլայ։

(Դասարանի բացումէն մինչև 5 օր առաջ դրուագ ու վճարողին՝ առաջին մէկ ամսականին համար միայն 1/4 Օսմանեան լիրայի զեղչ մը պիտի ըլլայ)։

Փափաքողը կը հրաւիրուին Պոլիս Ուզուն չարշու թիւ 362 Ֆրէնկեան դրատունը, առ Դ. Ս. Ֆրէնկեան կամ առ Տ. Յ. Բախամաճեան։

7/19 հոկտ. 1881. Տնօրէնութիւն

Կ. Պոլիս

ԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ԱՌՆ ԵՒ ԿՆՈՋ

Հեղինակ Տօքթէօր Լ. Դլէման Բարիզի բժշկական ճեմարանէն. թարգմանեց 1877ի տպագրութենէն Ե. Արմաւիր։

Թէ ինչ պէտք է գիտնան ամուսնացողք իրենց ամուսնութեան նախընթաց օրը. — Ինքզինք սիրցնելու միջոցները. — Ամուսնութեան ազդեցութիւնն ամուսնոյ ֆիզիքականին և բարոյականին վրայ. — Ծննդական գործարանաց առողջաբանութիւն. — Անկարողութիւն և իւր դարմանները. ևն. ևն։

Սոյն խիստ օգտակար գիրքը որ թէ ամուսնացելոց և թէ ամուսնութեան պատրաստուողներու ընթերցման անհրաժեշտ է կը ծախսուի ամէն գրավաճառի քով. Դին 8 ղուրուշ։

Նորայրի Գաղղիերէն-Հայերէն բառարանին 73րդ թերթն հրատարակեցաւ, որ կը հասնի մինչև ի բառն «Կալօրատ»։ Դին 73 թերթերուն 109½ ղրշ. արժէք։ Բաժանորդ գրուիլ ուզողներն դիմելու են առ Մեծ. սեղանաւորս Դ. Ս. Սամանճի-Մոմճեան, 4, Մէհմէտ Ալի փաշա խան, Ղալաթիա. կամ առ Մեծ. Դ. Ֆըրէնկեան գրավաճառ, Ուզուն չարշը, Պոլիս։ Բաժանորդութեան դինն է 1½ օսմ. ոսկի վճարելի կանխիկ, իսկ դին իւրաքանչիւր թերթին է 60 փարայ։

ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ

Բոլոր Քրիստոնեայք կընդունին թէ Մկրտութիւնը Քրիստոսի եկեղեցւոյն դուռն է, ուրկից ներս կը մտնեն բոլոր հաւատացեալք, քանզի տերունական պատուէրն է «Ան որ հաւատայ ու մկրտուի, պիտի փրկուի»։

Այս կարևոր պատուէրը ըստ արժանւոյն սորվելու համար պարտինք առանց նախապաշարման Գիրքերը քննել. բայց, որովհետև շատ քիչերը արտօնութիւն և ժամանակ ունին քննելու, Աւետարանիչ Գէորգ, Ն. Շիշմանեան հին և նոր Քրիստոնեայ ազգայ և ժողովրդոյ մկրտութեան վարդապետութիւնները և արարողութիւնները դրքոյկի մը մէջ հաւաքեալ կը նուիրէ իւր սիրելի ազգին մեծաւ յարգանօք։ Դինն է 5 ղրշ. և կը ծախսուի բոլոր գրավաճառաց քով, կամուրջին գլուխը Սուճի Պօղոս աղային խանութը, և Ղալաթիոյ Մաքսատան փողոցը թիւ 16, Հայկական թղթավաճառանոցը։

ՄԻՆԱՍ ՁԵՐՈՒՔ ԳՐԻՉ ԵՒ ՍՈՒՐ

Արամեան տպարանէն ելած այս հեղինակութիւնը նուիրուած է Հայ մայրերուն։ Բանասիրական և վիճաբանական բազմաթիւ յօդուածներէ զատ, կը պարունակէ ընդարձակ և հետաքրքրաշարժ ներածութիւն մը, որոյ գլխաւոր նիւթերն են. — «Գրական փորձեր» ու յարուցած պայքարն, Ս. Ոսկանեանի մի անտիպ նամակն ի նպաստ աշխարհաբարեանց, 1855 ի Պատրիարքական հալածանքն ի նպաստ դրաբարեանց, Կովկասեան յեղափոխութեան պատմութիւնն, վարժապետական խնդիր, Արարատեան ընկերութեան ծագումն, լեզուի բարենորոգում, հեղինակին՝ ազգային պաշտօնով երկրորդ ուղևորութիւնն Անգղիա, Տեսակցութիւնք անգղիացի Ֆրէնսիլլն գրագէտին հետ, Անգղիոյ Զինկեանքներու լեզուին զար հանալի նմանութիւնք Հայերէնի հետ, Ֆրէնսիլլնի Հայերէն սորվիլն և ի նպաստ Հայերէնի գրած նամակն, լեզուապայքար, Անահիտ և Արամազդ, Դարագաշեան և Քէչեան, ևն. ևն.

Կը ծախսուի բոլոր Պոլսոյ հայ գրավաճառաց քով, Ղալաթիա Քօմիսիօն խանի եաևը թիւ 23 Վրոյրի Թղթավաճառանոցը և Բերա Դիւնէլի դիմացը Պ. Պոտէնի գրատունը։ Դին 8 ղրուշ։

ՏԷՐ-ԽՄԲԱԳԻՐ

Մ. Ց ՄԵԼԻՔԵԱՆ

Բիզա փաշա խան թիւ 14

ՓԱՆԱՍԷ

ԴԵՂ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԵՒ ԴԵՂ ՍԱՄԱՐԱՅԻՈՅՆ

Կը ծախսուի Մինասեան եւ Ընկերաց Ամերիկեան վաճառատունը ի Ղալաթիա Կ. Պոլսոյ։

Փանասէն իւր օգտակարութեամբն, ինչպէս Ամերիկայի եւ Եւրոպիոյ, նոյնպէս եւ Թուրքիոյ այլ եւ այլ կողմերը մեծ ընդունելութիւն գտած է։

Փանասէն գեղայուոյն եւ դաւառայուոյն բժիշկն ու բարեկամն է, եւ մեծ օրհնութիւն մը համարուած է այն տեղերուն համար, ուր բժիշկ ու դեղ եւ դարման հազիւ կը գտնուին։ Փանասէն բուսեղէններէ բաղադրեալ լինելով բոլորովին անվնաս է։ Փանասէն այրածին ցաւը կ'առնէ ու քիչ ատենի մէջ կը բուժէ. նոյնպէս եւ մարմնոյն կտրուած ու ճմլուած տեղերուն ցաւն ու բորբոքը չուտով կ'անցնէ։

Զղային, յօդային եւ ոսկրային սաստիկ ցաւերը բուժելով՝ տագնապալայը կը հանդարտեցնէ։ Ստամոքսի, փորի եւ աղեաց ցաւերը կը կտրէ ու պաղէ յառաջ եկած դժուարութեանց առաջքը կառնու։

Փանասէն ակռայի սաստիկ ցաւերը չուտով կը բուժէ։ Մարմնոյն կտրուած կամ վիրաւորեալ կողմերն սուտ փանասէ քսելով չուտ կը բժշկուին ու կը դոցուին։ Փանասէն կը բժշկէ նաեւ փորհարութիւն, թանչք, հաղ, ջերմ, կոկորդի բորբոք եւ ուռեցք, մէջքի ցաւ եւ այլ զանազան ախտեր, որոց սկզբնատպատճառը գրեթէ նոյնն են։ Այսպէս կը վկայեն շատեր, որք փորձած են։ Ընտանիք իրենց տան մէջ ու պանդուխտք եւ ճանապարհորդք իրենց մօտ փանասէ պահելով եւ յանկարծական դժուարութեանց ատեն գործածելով մեծ օգուտ կը քաղեն եւ ծանր հետեւանաց առաջը կառնուն։ Փանասէն հեղուկ է, որ թէ՛ մարմնոյն վրայէն քսելով եւ թէ՛ խմելով ալ բժշկութիւն կը գործէ։

Գործածութեան կերպը հետն է։ Գլխաւոր վաճառատեղին է, Ղալաթիոյ Եէնի-Ճամիի դրան կից Մինասեանին Ամերիկեան վաճառատունը, նաեւ մայրաքաղաքիս գեղագործաց քով եւ գաւառներն ալ կը գտնուին։